

Kristýna Regnerová, Každodenní život na zámku Lužany za časů Josefa Hlávky, Bakalářská práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity 2016, 90s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Předkládaná práce se zabývá málo probádanou stránkou života významného mecenáše české vědy stavitele Josefa Hlávky. Autorka se věnuje každodennímu životu a hospodářskému provozu jeho zámku Lužany, který se stal po jistou dobu i místem setkávání významných českých umělců. Práce je založena na vydaných edicích i na archivních pramenech z MJZH Lužany a SOA Plzeň – pobočka Nepomuk. V příloze obsahuje dokonce edici deníku Hlávkovy manželky Zdenky.

Autorka nejprve přehlíží stav bádání a dostupné prameny, poté vypráví život a hospodářskou činnost Josefa Hlávky, aby objasnila jeho význam. Ve 4. kapitole se seznámíme s osobností Hlávkovy druhé manželky Zdenky, která měla dle autorky k umělcům bližší vztah než prakticky orientovaný podnikatel. Autorka v ní tudíž vidí hlavní osobnost, která měla zásluhy za to, že v Lužanech vznikl umělecký okruh českých velikánů, kteří se navzájem nesnášeli, takže je spojovaly hlavně vztahy k osobě hostitele. V ř. kapitole přichází na řadu hospodaření. I zde měla paní Zdenka hlavní úlohu, zejména měla na starosti pěstování vína, zatímco starý Hlávka na vinici pouze pracoval. K hospodářskému zázemí patřil i cukrovar, jehož hospodaření však pro nedostatek pramenů není možno rekonstruovat. Autorka v úvodu slibuje rovněž nemilosrdné tepání negativních stránek Hlávkovy povahy, k čemuž v americké historiografii vznikl už nový termín – *debunking*. Jde totiž o takřka povinnou součást jakékoli moderní historické práce. Navzdory úvodnímu slibu jsem ale v práci moc *debunking* nenalezl, pokud pomineme skandální odhalení, že Hlávka měl spořivou povahu. Na druhou stranu v tom velký nedostatek nevidím.

Z hlediska složení okruhu významných osobností bych měl otázku, zda výrazná úloha paní Zdenky platí i pro styky s osobnostmi neuměleckými – jako byl profesor církevního práva Kamil Herner, nebo národohospodář Albín Bráf. Ve výkladu autorka zaměřuje pozornost jednostranně na umělce – jako byl Julius Zeyer a Jaroslav Vrchlický. Dozvídáme se však, že okruh byl velice široký a náhodně zmíněná jména ukazují, že k němu patřili i představitelé vědeckých oborů jako bylo právo, historie či ekonomie. Nebyl by obraz Hlávkovy okruhu a jeho osobnosti jiný, kdybych vzali v potaz i neumělecké osobnosti?

Z hlediska rozsahu materiálu i s přihlédnutím k přiložené edici, že práce nejen splňuje, ale i překračuje nároky kladené na bakalářskou práci. Rozhodně dokazuje, že autorka zvládla metody historického výzkumu i psaní vědecké práce.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm

výborně

Doc. PhDr. et Dr. phil. Ivo Cerman, Ph.D.

Praha, 3. 6. 2016